

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2C/47/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614206992
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2015:3614206992.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske v konaní pred sudcom Mgr. Michalom Vigašom, v právnej veci navrhovateľa Slovenská Sporiteľňa, a.s. so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, právne zastúpeného: JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Sad A. Kmeťa 24, 921 01 Piešťany, proti odporcom: 1. H. C., H.. XX.XX.XXXX, R. C. S., R. Č. R., K. XXXX/XX, 2. Z. C., H.. XX.XX.XXXX, R. C. S., A. E. XXXX/XX, adresa na doručovanie S., Z. XXXX/XX, o zaplatenie 8285,75 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporcovia v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 8 285,75 € spolu s 11,75% ročným úrokom zo sumy 6077,38 € od 03.10.2014 do zaplatenia, s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 7873,72 € od 03.10.2014 do zaplatenia, a to všetko povoľuje uhradiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 100,-€ splatných vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku pod následkom straty výhody splátok v prípade včasného nezaplatenia čo i len jednej splátky.

Odporcovia v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 917,47 € a zaplateného súdneho poplatku v sume 497 € na účet právneho zástupcu navrhovateľa, v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50,-€ splatných vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku pod následkom straty výhody splátok v prípade včasného nezaplatenia čo i len jednej splátky.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 20.11.2014 domáha zaplatenia odporcami v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne sumy 8.285,75-€, 11,75% ročného úroku zo sumy 6.077,38-€ od 03.10.2014 do zaplatenia, 5% ročného úroku z omeškania zo sumy 7.873,72-€ od 03.10.2014 do zaplatenia a trov konania do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Návrh odôvodnil tak, že na základe zmluvy o splátkovom úvere č 0263273617 zo dňa 26.01.2007, poskytol navrhovateľ odporcom v 1. a 2. rade ako dlžníkom, splátkový úver v celkovej výške 200 000,-Sk /6.638,78-€, s premenlivou výškou úrokovej sadzby, ktorá ku dňu uzavretia zmluvného vzťahu bola vo výške 12,00 % p.a., v priebehu zmluvného vzťahu sa zmenila jedenkrát, a to od 02.04.2007 na výšku 11,75% p.a. Odporcovia sa v zmluve o úvere zaviazali navrhovateľovi poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené s úverom v 120-ich mesačných splátkach po 2.938 Sk /97,52-€ mesačne splatných vždy do 20 dňa v mesiaci. Prvá splátka bola splatná dňa 20.02.2007, konečná splatnosť bola dohodnutá na 20.01.2017. RPMN bola zmluvne dohodnutá vo výške 14,03%. Odporcovia súhlasili s inkasom z ich inkasného účtu vo výške splátok a periodicite a to i v prípade zmien v súlade so zmluvou o úvere a Všeobecnými obchodnými podmienkami (ďalej VOP) . Úrok z omeškania bol v zmysle uzavretej zmluvy a VOP dohodnutý vo výške, ktorá bude zverejnená bankou v Sadzobníku úrokových sadzieb, účinnom ku

dňu, kedy sa dlžníci dostanú do omeškania so splácaním svojho dlhu. Odporcovia svoj dlh nesplácali riadne, zaplatili 91 úhrad v sumách od 0,40-€ do 685,23-€. Poslednú úhradu realizovali dňa 13.12.2013 vo výške 20,-€. jednotlivé úhrady odporcov boli započítané na najstaršie nezaplatené splátky a ich príslušenstvo. Z dôvodu riadneho nesplácania zmluvne dohodnutých splátok odporcami, vyhlásil ku dňu 13.11.2013 navrhovateľ mimoriadnu splatnosť úveru a písomným podaním zo dňa 14.11.2013, vyhlásenie mimoriadnej splatnosti oznámil odporcom. Súčasne ich vyzval, aby celú splatnú pohľadávku 7.258,59-€ zaplatili do 15 dní od prevzatia oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti. Odporca v 1. rade zásielku prevzal 30.11.2013, odporkyňa v 2. rade zásielku neprevzala zásielka sa podľa Zmluvy o úvere a článku 10.3 VOP považuje za doručení dňom 22.11.2013. Ku dňu 2.11.2014 dosiahla výška splatného dlhu odporcov sumu 8.285,75-€, ktorá pozostáva z istiny vo výške 6.077,38-€, úrokov vo výške 1.796,34-€ vyčíslených od 20.05.2012 do 20.10.2014, pri úročení úrokom 11,75 % p.a., úrokov z omeškania vo výške 412,03-€ od 20.01.2013 do 02.10.2014, pri úročení splatnej istiny a splatných úrokov, úrokom z omeškania 8% p.a. do 31.01.2013 a 5% p.a. od 01.02.2013 do 02.10.2014. Od tohto vyčíslenia pohľadávky má navrhovateľ voči odporcom nárok na zaplatenie úrokov vo výške 11,75% p.a. z istiny 6.077,38-€ od 03.10.2013 do zaplatenia a úrokov z omeškania vo výške 5% p.a. zo sumy 7.873,72 € (istina a zosplatené úroky). Dňa 25.03.2011 uzavrel navrhovateľ s odporcom 1. dohodu o spôsobe úhrady záväzku formou splátkového kalendára, pričom odporca v 1. rade uznal svoj záväzok voči navrhovateľovi uznal a zaviazal splácať po 154 € mesačne. No ani tieto splátky odporcovi nesplácali podľa dohody. Na posledné výzvy navrhovateľa odporcovia reagovali iba tak, že po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru uhradili jednu platbu vo výške 20,-€.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporcov, oboznámením s návrhom č.l. 1-6, plnomocenstvom č.l. 7, výpisom z obchodného registra č.l. 8-12, zmluvou o splátkovom úvere č.l. 13, všeobecnými obchodnými podmienkami č.l. 14-31, dohodou o spôsobe úhrady záväzku formou splátkového kalendára č.l. 32, oznámením stavu pohľadávky ku sňu 2.10.2014 č.l. 33, oznámením o úrokovej sadzbe a úroku z omeškania č.l. 34-35, výpisom z účtu odporcov č.l. 36-56, prehľadu transakcií na úverovom účte č.l. 57-58, výzvou na zaplatenie pohľadávky č.l. 59-60, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti č.l. 61-62, predžalobnou výzvou č.l. 63-64, osvedčením o registrácii DPH č.l. 65, uznesením 21 Ro/339/2014-91, rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 3C/131/2012-95 z 03.06.2014 na č.l. 98-105, rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne 4Co/877/2014-113 č.l. 106-113 a zistil nasledovný skutkový stav.

Odporca v 1. rade sa k návrhu vyjadril na pojednávaní, pričom uviedol, že medzi ním a odporkyňou bolo vyporiadané bezpodielové spoluvlastníctvo a povinnosť uhradiť predmetnú pohľadávku má odporkyňa v 2. rade. Zo zmluvy riadne plnil a to až do času rozvodového konania. neskôr uzavrel dohodu o splátkach, dlh platil v splátkach, s dátumom úhrady poslednej splátky 13.12.2013 vo výške 20,-€.

Odporkyňa v 2. rade uznala pohľadávku navrhovateľa, je si vedomá, že je povinná navrhovateľovi dlh uhradiť. Ona však žiadne aktíva z vyporiadania BSM nenadobudla, pretože byt ktorý pripadol do jej vlastníctva bol už v priebehu konania o vyporiadaní BSM predaný na dražbe. Po rozchode s odporcom v 1. rade zo zmluvy neplnila ani sčasti.

Zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0263273617 súd zistil, že ju 26.01.2007 uzavreli navrhovateľ ako veriteľ a odporcovia ako dlžníci. Na základe nej navrhovateľ poskytol odporcom úver vo výške 6.638,78 € /200 000,- Sk/ a odporcovia sa zaviazali poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v 120-tich mesačných splátkach po 97,52 € /2 938 Sk/ k 20. dňu v kalendárnom mesiaci so splatnosťou prvej splátky 20.02.2007 a s konečnou splatnosťou úveru 20.01.2017. Úroková sadzba bola dohodnutá na 12,00 % p.a. a bola dohodnutá ako pohyblivá. RPMN bola dohodnutá na 14,03 %. Poplatok za poskytnutie úveru bol zmluvne dojednaný na 4000,-Sk /132,78-€. Odporcovia úver čerpali dňa 26.01.2007, pričom ho riadne a včas splácali len sčasti. Odporca na úver čerpali v prepočte 196000,- Sk /6506,-€/ pričom zaplatili 91 úhrad od 0,40-€ do 685,23-€ poslednú úhradu uskutočnili vo výške 20,- dňa 13.12.2013. Odo dňa 02.04.2007 bola výška úroku stanovená bankou vo výške 11,75 % p.a. Dohodou o spôsobe úhrady záväzku formou splátkového kalendára zo dňa 21.01.2011 odporca v 1. rade uznal svoj záväzok voči navrhovateľovi vyplývajúci z predmetnej zmluvy vo výške v tom čase neuhradenej pohľadávky vo výške 1846,84-€. a dohodol sa na splátkovom kalendári pravidelnými mesačnými splátkami vo výške prvej splátky 150,- € nasledujúcimi 154,-€ a poslednej splátky navýšenej o úroky z omeškania a príslušenstvo. Z dôvodu riadneho nesplácania zmluvne dohodnutých splátok odporcami, vyhlásil ku dňu 13.11.2013 navrhovateľ mimoriadnu splatnosť úveru a písomným podaním zo dňa 14.11.2013, vyhlásenie mimoriadnej splatnosti

oznánil odporcom. Odporcovia si záväzky vyplývajúce zo zmluvy o úvere nespĺnili. Z oznámenia stavu pohľadávky ku dňu 2.10.2014 (č.l. 33 spisu) súd zistil, že stav pohľadávky odporcov k tomuto dňu predstavoval sumu 8.285,75 € pozostávajúcu z istiny 6.077,38 €, zmluvných úrokov 1.796,35 € a úrokov z omeškania 412,03 €.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 a ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 52 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplátne zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 517 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 1. 2013 (ďalej len „nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.“) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že 26.01.2007 došlo medzi navrhovateľom a odporcami k uzavretiu zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka. Zároveň súd vyhodnotil predmetnú zmluvu ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere (keďže mala všetky náležitosti vyžadované zákonom) upravenú v zákone o spotrebiteľských úveroch, ktorý je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku v pomere špeciality. Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere napĺňa znaky aj zmluvy o úvere podľa Obchodného zákonníka (čo je aj daný prípad), je potrebné použiť Obchodný zákonník ako všeobecný predpis voči zákonu o spotrebiteľských úveroch. Právna úprava spotrebiteľského úveru obsiahnutá v zákone o spotrebiteľských úveroch a právna úprava zmluvy o úvere podľa Obchodného zákonníka sa navzájom nevylučujú. Predmetná zmluva má taktiež charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 Občianskeho

zákonníka, keďže navrhovateľ zmluvu uzatváral v rámci svojej podnikateľskej činnosti a odporca v 1. a 2. rade je v nej identifikovaný ako fyzická osoba - nepodnikateľ menom a priezviskom, bydliskom a rodným číslom, zo zmluvy nevyplýva a navrhovateľ v konaní ani netvrdil, že by bola zmluva uzatváraná zo strany odporcov na účely výkonu obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy (aj keď je v Občianskom zákonníku pomenovaná), ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy, ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany. V prípade vyhodnotenia zmluvou založeného právneho vzťahu ako spotrebiteľského je irelevantné, podľa akého právneho predpisu bola zmluva uzavretá alebo napríklad to, či si účastníci zvolili režim Obchodného zákonníka. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa na daný právny vzťah použije prednostne to ustanovenie Občianskeho zákonníka, ktoré je pre spotrebiteľa výhodnejšie oproti úprave v inom právnom predpise a v zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka neplatnými sú také dojednania v spotrebiteľských zmluvách, ktoré obchádzajú ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách výhodnejšie pre spotrebiteľa.

Súd po vykonanom dokazovaní na základe jeho výsledkov dospel k záveru, že návrh je podaný dôvodne. Navrhovateľ a odporcovia uzavreli platne zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bol úver v sume 200 000,-Sk /6.638,78-€/ , ktorý sa odporcovia zaviazali splácať v pravidelných mesačných splátkach v sume a lehote dojednanej v zmluve. Odporcovia úver riadne a včas nesplácali, zaplatili 91 úhrad v sumách od 0,40-€ do 685,23-€. Dohodou o spôsobe úhrady záväzku formou splátkového kalendára zo dňa 21.01.2011 odporca v 1. rade uznal svoj záväzok voči navrhovateľovi vyplývajúci z predmetnej zmluvy vo výške v tom čase neuhradenej pohľadávky vo výške 1846,84-€. Ku dňu 20.10.2014 bola výška ich splatného dlhu v sume celkom 8.285,75-€, pričom z uvedenej sumy bola istina 6.077,38-€, úroky 1796,34 € a úroky z omeškania 412,03 €. Účastníci si dohodli premenlivú výšku úroku, ktorá bola ku dňu 02.04.2007 vo výške 11,75% p.a. Výšku úroku z omeškania si dohodli na 8% p.a. Z vykonaného dokazovania mal ďalej súd za preukázané, že odporcovia si riadne a včas neplnili svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, čím im vznikol dlh vo výške žalovanej sumy. Odporkyňa 2/ túto skutočnosť vo výpovedi priznala, odporca 1/ v konaní nepoprel existenciu samotnej pohľadávky, namietal však to, že podľa neho pohľadávka navrhovateľa bola vyporiadaná v rámci BSM a prešla na odporkyňu 1/, a teda on nemá voči navrhovateľovi žiaden dlh. K tejto navrhovateľom tvrdenej skutočnosti však súd uvádza, že dohoda odporcov o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, v rámci ktorej sa dohodli, že pasívum v podobe dlhu vo vzťahu k navrhovateľovi splatí odporkyňa 2/ nie je účinná vo vzťahu k tretím osobám, t. j. k navrhovateľovi. Vzhľadom na to súd považoval nárok navrhovateľa za právne opodstatnený a v celom rozsahu návrhu na začatie konania vyhovel. Odporcom tak uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi žalovanú sumu spolu s dohodnutým úrokom z nesplatenej istiny poskytnutého úveru odo dňa nasledujúceho po dni, ku ktorému bola žalovaná suma vyčíslená, t. j. od 03.10.2014. Navrhovateľ si uplatnil tiež voči celému dlhu jednotnú výšku úrokov z omeškania v nižšej výške 5% ročne, než na akú by mal maximálne nárok pri aplikácii § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., a preto mu súd v ním požadovanom rozsahu vyhovel.

Navrhovateľ si uplatnil trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 988,56-€ a náhrady za zaplatený súdny poplatok vo výške 497,00-€. Trovy právneho zastúpenia špecifikoval ako: a) 3 úkony právnej služby 3x 237,34-€ spolu 712,02-€ (prevzatie veci a prvá porada s klientom - 16.12.2013, písomné podanie na súd - návrh na začatie konania - 10.11.2014, účasť na pojednávaní súdu - 16.12.2015); b) paušálna suma náhrad za úkony právnej služby spolu 24,24-€ (1x 7,81-€ rok 2013, 1x 8,04-€ rok 2014, 1x 8,39-€ rok 2015) c) cestovné náhrady cesta motorovým vozidlom EČV: PN 479BS na pojednávanie dňa 16.12.2015 Piešťany - Partizánske spolu 31,62-€ (2x52Km x suma zák. náhrady 0,183-e/km = 19,03-€ + náhrada PHM pri spotrebe 8,9l/100km: 9,26l x 1,36€ = 12,59-€) d) náhrada za stratu času cesta na pojednávanie dňa 16.12.2015 Piešťany - Partizánske 2x60min t.j. 4x 13,68-€ / za každú začatú polhodinu/ spolu 55,92-€ e) DPH 20% zo sumy 823,80-€ t.j. 164,76-€.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že navrhovateľovi ako plne úspešnému účastníkovi konania priznal plnú náhradu trov konania vo výške 1.414,47 € spočívajúcu v zaplatenom súdnom poplatku vo výške 497 € a v trovách právneho zastúpenia vo výške 917,47 € pozostávajúcich z troch úkonov právnej služby 712,02 = 237,34 € x 3 /prevzatie a príprava zastúpenia - 16.12.2013, písomné podanie na súd - návrh na začatie konania - 20.11.2014, účasť na súdnom pojednávaní - 16.12.2015/ podľa § 10 ods. 1 a § 13a ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d) vyhlášky, 3x režijného paušálu

podľa § 16 ods. 3 vyhlášky v sume 24,24 € = 8,39 € + 8,04 € + 7,81 €, náhrady cestovných výdavkov v sume 28,30 € /základná náhrada - 0,183 € x 104 km = 19,03 €, náhrada za spotrebované PH - 0,089 l/km x 104 km x 1,002 €/l = 9,27 €/ podľa § 16 ods. 4 vyhlášky a DPH /20% z 764,56 €/ v sume 152,91 €. Súd navrhovateľovi nepriznal náhradu za stratu času uplatnenú vo výške 55,92 € vzhľadom k tomu, že pojednávania konaného na súde 16.12.2015 sa zúčastnil advokátsky koncipient, a nie advokát samotný. Ako vyplýva aj z rozhodovacej činnosti Krajského súdu v Trenčíne (porov. uznesenie z 22.07.2015 sp. zn. 17Co/727/2015), v zmysle ust. § 17 ods. 1 vyhlášky je možné náhradu za stratu času priznať len advokátovi, nie je zamestnancovi, ani advokátskemu koncipientovi. Účelom náhrady za stratu času je finančne kompenzovať stratu, ktorá vzniká advokátovi cestovaním, teda stratu za čas, počas ktorého by mohol vykonávať inú odbornú prácu s tým, že advokátsky koncipient je zamestnancom advokáta, ktorý je advokátom vyslaný na služobnú cestu. Zdôraznil, že ak by súd priznal náhradu za stratu času aj za čas strávený cestou zo sídla advokáta do sídla súdu a späť advokátskemu koncipientovi, potom by za tento čas získal advokát príjem z výkonu vlastnej odbornej práce, ako aj z náhrady za stratu času, ktorá má byť práve kompenzáciou. Rovnako by potom podľa jeho názoru mohlo v prípade priznania náhrady za stratu času dôjsť k tomu, že ak by advokát poveril svojim zastúpením v rovnaký deň a v rovnaký čas viacerých koncipientov alebo svojich zamestnancov, náhrada za stratu času by bola priznávaná opakovane, čo je v rozpore so zmyslom ust. § 16 ods. 3 vyhlášky. Súd navrhovateľovi krátil aj náhradu cestovných výdavkov v uplatnenej výške 31,62 eur a priznal mu len 28,30 € z dôvodu, že právny zástupca navrhovateľa nedoložil k vyúčtovaniu pracovnej cesty pokladničný blok preukazujúci cenu pohonnej látky v čase nástupu na pracovnú cestu, a preto súd v zmysle § 16 ods. 4 vyhlášky v spojení s § 7 ods. 5 zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách v platnom znení (ďalej len „zákon o cestovných náhradách“) použil pre výpočet náhrady za spotrebované pohonné látky priemernú týždennú cenu pohonnej látky (nafta motorová) v čase nástupu na pracovnú cestu zverejnenú na stránke Štatistického úradu Slovenskej republiky.

Podľa § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd s prihliadnutím na majetkové a sociálne pomery odporcov, pomer príjmov odporcov k dlžnej sume, rozhodol tak, že odporcom povolil žalovanú sumu uhradiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 100,-€ a trovy konania v splátkach vo výške 50,-€ splatných vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku pod následkom straty výhody splátok v prípade včasného nezaplatenia čo i len jednej splátky. Povinnosť úhrady žalovanej sumy ako aj trov konania odporcov je solidárna, teda veriteľ je oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek s dlžníkov. V súlade s § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku sú odporcovia povinní zaplatiť trovy konania k rukám právneho zástupcu navrhovateľa.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, a to písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvej vety OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, a teda sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody

neexistovali, bol odvolacím súdom schválený zmier; b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a); f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.